

RĂBDARE, RĂBDARE, RĂBDARE...

Când suntem mici, vrem anumite lucruri care dacă nu ni se împlinesc imediat, începem să țipăm, să plângem. Creștem mari și începem să ne confruntăm cu anumite evenimente din viața noastră care ne pun răbdarea la încercare.

M-am întrebat adeseori de ce este atât de importantă această roadă pe care trebuie să o avem, și ea se poate vedea la cei ce au călăuză pe Duhul Sfânt.

Această roadă este foarte importantă (la fel ca și celelalte) deoarece fără ea nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu. În primul rând, Dumnezeu ne pune credința la încercare iar fără această roadă am fi ca cei din lume care atunci când vine încercarea am cărți imediat. Prin îndelunga răbdare atunci când vine încercarea nu cărtim, rămânem alături de Dumnezeu, stând în rugăciune și ascultare de Dumnezeu iar cel ce trimite încercarea a pregătit și calea de ieșire din ea. Sunt mulți și chiar frați de-ai noștri, când vine încercarea, cârtesc imediat (Doamne da de ce așa?)... oare cine suntem noi să îi spunem lui Dumnezeu ce să facă? Dacă am avea puțină credință am înțelege toate lucrurile, dar pe lângă că nu există credință mai există și necunoașterea Scripturii.

Sunt atâția bolnavi în spitale și când mergi la ei în loc să îi încurajăm noi ne încurajează ei, sunt bolnavi care stau de ani de zile la pat și nu și-au pierdut nădejdea în Dumnezeu iar noi care suntem sănătoși în loc să mulțumim, dacă ni se întâmplă cel mai mărunț lucru, cărtim de parcă Dumnezeu ar fi de vina, ci nu puțină noastră credință. Răbdarea este cea mai puternică armă în ispite. Fiecare ar trebui să ne uităm la noi înșine și să luăm atitudine, și dacă nu avem îndelungă răbdare, să o cerem. Amin!

Radu Banaurs



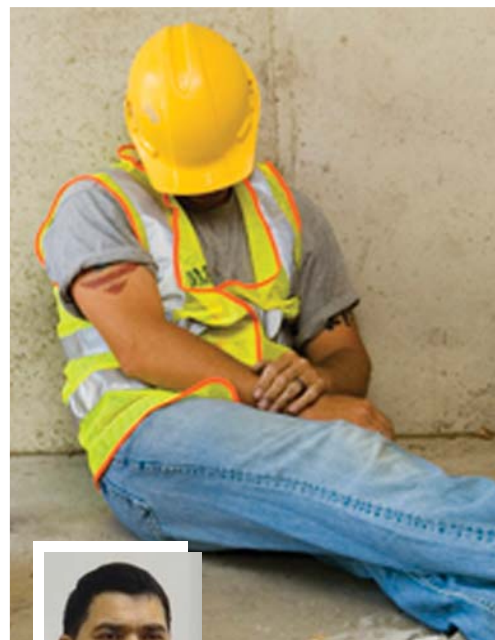
DIN CUPRINS:

pag. 2 **Sfârșitul nu-i aici**

pag. 3 **Răbdarea**

pag. 4 **Răbdare, răbdare, răbdare**

An XI, nr. 504 din 25 iulie 2010



ÎN CĂUTAREA ODIHNEI

pastor Daniel Chereji

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.”

(Matei 11:28-29)



Tânjim după vacanță. De fapt nu vacanța în sine este ceea ce așteptăm cu nerăbdare ci odihna.

Fiecare dintre noi își dorește odihna însă cu siguranță că dincolo de repausul fizic necesar recuperării capacităților trupеști la standarde optime, tânjim după odihna pierdută odinioară în paradis datorită păcatului.

Pentru că de oricât de multă odihnă fizică am avea parte, dacă nu avem odihnă spirituală starea de disconfort, nesiguranță și neliniște rămâne.

Abia în clipa în care ne întâlnim cu Cristos căpătăm adevărata odihnă. Când printr-un act de credință ne punem toată încrederea în El în vederea iertării păcatelor și a salvării noastre de consecințele păcatului și ale mâniei lui Dumnezeu, Cristos ne oferă odihna tihnită a mântuirii.

Din clipa aceea, ne putem odihni deoarece nu mai trebuie să purtăm după noi povara păcatelor trecute. [Continuare pag. 2](#)

Ne putem odihni fiindcă prețul pentru vina păcatelor noastre a fost plătit de Cristos. Conștiința noastră se poate odihni deoarece nu mai este urmărită de remușcările unui trecut pătat și ascuns.

Ne putem bucura de odihnă fiindcă judecata noastră s-a făcut în Cristos la cruce și nu trebuie să ne temem că El ne va mai cere vreodată socoteală pentru păcatele irtate.

Ne putem odihni știind că suntem în deplină siguranță în brațele unui Păstor desăvârșit care se va îngriji să ne pască în pășuni verzi și ne va duce la ape de odihnă.

Dacă odinioară eram înspăimântați doar la gândul că viața noastră de aici s-ar putea încheia la porțile iadului, acum inima noastră se odihnește liniștită conștientă că orice s-ar întâmpla îi aparține Domnului și ajunge în prezența Lui.

Odihna noastră ca și copiii ai lui Dumnezeu este menținută la aceeași in-

tensitate de statutul pe care l-am căpătat în ochii lui Dumnezeu și de modul în care înțelegem să umblăm în calitatea pe care o avem.

Unui credincios matur, pasionat de viața sfântă, îndrăgostit de Domnul și de Cuvântul Său, dependent de rugăciune, trăitor cu fața spre cruce, dornic să mențină o relație sinceră cu Cristos, nu-i va lipsi niciodată binecuvântata odihnă a mântuirii.

Doar cel care are lucruri de ascuns îi lipsește odihna. Încercarea de a ieși de sub jugul lui Cristos și din tiparele Sale ne va fura odihna. Cine își smerește inima și îl lasă pe Cristos să-l înalțe își va păstra odihna.

Chiar dacă în viața de aici ne vom confrunta cu furtuni, valuri năpraznice, experiențe nedorite și probleme de tot felul, odihna aceea rămâne deoarece Cristos însuși a așezat-o acolo.

Continuare din pag. 1

Publicitate

■ Închiriez apartament cu două camere, str. Grănicerilor nr 75. Informații: Șipos Dorina, Tel 0748-149877.

ANUNȚURI

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

Duminică - ora 9.30 Catecheză (pregătire pentru botez)

Duminică - ora 10 și 17 Serviciu de închinare



Biserica Creștină Baptistă

„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Tipar: Tipografia NTD Baia Mare
bd. Traian nr. 20/42, tel./fax: 0262-222064

Sfârșitul nu-i aici

Sfârșitul nu-i aici pe acest pământ, Sfârșitul e în ceruri cu Isus
Dar dacă nu-l primești cât este har Sfârșitul tău, să știi, va fi amar.

Poate vei spune că tu nu ești sfânt
De atâtea ori în viață ai greșit
Dar dacă te încrezi în Domnul Sfânt,
Fii sigur nu te va lăsa nicicând.

Atunci când vin ispite și-ncercări
Te-ncrede în Cel ce moartea a biruit
Prin Sfântul Său cuvânt el ți-a promis:
„Eu sunt cu voi, Eu nu vă las
nicicând”.

Alexandra Cerchez

RĂBDAREA



Drumul anevoios, rucsacul împovărat din spate, căldura toropitoare, toate indicau către un traseu aparent fără sfârșit. La întrebările continue, „când ajungem? Putem face o pauză?”, răspunsul era același: „Încă puțină, foarte puțină vreme...”. Răbdarea și puterile parcă își luau rămas bun de la noi. Da, era frumos, incredibil de frumos, dar vroiam să ajungem la locul promis.

Totul a început cu o dorință arzătoare ce se profila de mai bine de un an de zile. Vreau sus! Vreau să merg pe culmile munților și în acest an. Te așezi de vorbă cu Dumnezeu și Îi spui „Tu ai zis... și așa a fost”. Vrei ca planurile tale să se suprapună cu ale Lui. Știi că El are pregătite lucruri spectaculoase pentru viața ta și ai vrea ca în viața ta să se aplice ceea ce El vrea pentru tine... să poți spune „Dumnezeu a zis... și așa a fost”.

Deja îți proiectezi în minte frapanta panoramă a culmilor, extazul, bucuria și nerăbdător, pornești. Dumnezeu îți recomandă echipamentul necesar, te încurajează, îți promite un rezultat spectaculos, îți aduce în cale câțiva drumeți care te primesc călduros în grupul lor, te ghidează, dar... surpriză: Nu ești nicidecum atât de aproape de vârf precum ți-ai fi imaginat.

Printre cei din grup se disting cei mai sprinteni, gata să cucerească orice le-are veni în cale, alții nerăbdători să imortalizeze absolut totul, unii mai înceți și care la un moment dat se detașează de orice urmă de răbdare și se mulțumesc cu altitudini joase. Dincolo de toate, mână în mână cu Dumnezeu te avâți în ritmul tău peste grohotiș, mușchi și flori răzlețe, dar mușchii te dor cumplit, genunchii

protestează sub presiune și vânturile tăioase te lasă fără suflare. Te oprești la indicatoare și uneori îți dorești să rămâi acolo, să te mulțumești cu atât.

Răbdarea și perseverența îți sunt testate constant. Să rabzi puțin, înseamnă să te mulțumești cu puțin, să te mulțumești cu peisajul cărării șerpuite, a câtorva flori și stânci pitice. Un bun fotograf, te-ar putea surprinde ca pe o culme înaltă stând doar pe o stâncă golașă, undeva pe la începutul traseului, dar asta nu satisface dorința de a fi împlinit pe deplin și a duce la capăt planul pregătit pentru tine.

Câteodată entuziasmul celor din față, zgârieturile și epuizarea te vor face să nu-ți dorești să mai înaintezi, sau cel puțin să ai o pauză suficient de lungă. Câteva ore de pauză la mijlocul traseului, însă te pot costa viața. O umblare inconsecventă, cu pauze dese și lungi, sunt în detrimentul celui care urcă. Atunci Îl simți pe Dumnezeu aproape, care îți șterge lacrimile și te încurajează să continui drumul, îți dă energie și forță să învingi orice obstacol, având în minte VÂRFUL.

Lupu Amalia